

ODYSSEÆ HOMERICÆ SECUNDA RHAPSODIA,
GRÆCE ET SVETHICE.

QUAM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

PUBLICO EXAMINI MODESTE SUBJICIUNT

AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Litteraturæ Græcæ Docens, ad Bibl. Acad. Amanuens E. O.

ET

GEORGIUS JACOBUS FORSMAN,
Ostroboth.

In Auditorio Jurid. die XIV Junii MDCCCXX.

h. a. m. confvetis.

P. II.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

11.

GEORGE E. HENNING

CHURCH - ST. LOUIS

QUARTER

THE AMERICAN

AMERICAN

CHURCH - ST. LOUIS

GEORGE E. HENNING

CHURCH - ST. LOUIS

QUARTER

CHURCH - ST. LOUIS

- Unge friareflock, död är nu den ädle Odysseus,
 Biden fördenskuлд, manande på mitt bröllop, intill dess
 Jag fulländat (att ej min spånad må spillas förgäfvad)
 Åt heroen Laertes en likskrud, tills att engång han
 100 Fattas vid ödets grymma beslut af evinnerlig dödsfömm.
 Att ej utaf Achaiinnorna en mig tadle i landet,
 Om han förutan täckelse låg', som samlat så mycket.
 Så hon talte; deraf vårt modiga hjerta bevektes.
 Vål på den stora väfnaden nu hon om dagarna väfde,
 105 Men om nätterna upp hon ref den, då sacklorna tändes.
 Så hon i tre år dolde sin list, och besvek ofs Achaiier;
 Men då det fjerde var inne och då när Stunderna kommit,
 Sade ofs en bland tårnorna allt, som kände det nogsaamt,
 Henne vi träffade och upprifvande bårliga väfven.

- Καῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάναε διὸς Ὀδυσσεύς,
 Μίμνετ' ἐπεγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε Φᾶρος
 Ἐκτελέσω, (μὴ μοι μεταμῶλια νήματ' ὀληται,)
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 100 Μοῖρ' ὁλοὴ κατέλθοι τάνηλεγέος θανάτοιο.
 Μή τις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιιάδων νεμεσῆσῃ,
 Αἶκεν ἄτερ σπείρου καῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ἔνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἴσον,
 105 Νύκτας δ' ἀλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραδίτο.
 Ὡς τρίτες μὲν ἔληθε δόλω, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς
 Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον Ὀφραι,
 Καὶ τότε δὴ τις εἶπε γυναικῶν, ἥ σάφα ἦδη,
 Καὶ τὴν γ' ἀλύουσιν ἐφρεύμεν ἀγλαὸν ἴσον.

- 110 Så bon gjorde den färdig, ebur ogärna, af nödtvång.
 Friarne ge dig detta till svar, att väl du må veta
 Allt i din själ och att alla Achaierne månde det veta:
 Skicka din moder bån, och befall att bon tager till åkta
 Den, desfs fader bjuder och den, som benne bebagar;
 115 Men om bon länge ännu så kränker Achaiernas söner,
 Hvälfvande det i sin själ som rikligt bon fått af Athene,
 Skicklighet i förträffliga verk, godt vett och derjemte
 Ränker, slika vi aldrig ha bört, ej ens om de fordna
 Lockiga qvinnor, som lejde förut i achaiska landet,
 120 Ej om Tyro Alkmene, och ej bårfagra Mykene.
 Ingen af desfa sådana svek, som Penelopeia
 Kände; likväl bon detta minsann ej lyckligen upptänkt.
 Ty de äta så länge din mat och förtära ditt goda,

- 110 Ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ' ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 Σοὶ δ' ὥδε μνηστῆρες ὑπεκρίνονται, ἢ εἰδῆς
 Αὐτὸς σφ' θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
 Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δὲ μιν γαμέεσθαι
 Τῷ, ὅτεώ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
 115 Εἰ δ' ἔτ' ἀνῆσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
 Τὰ φρονέουσ' ἀνά θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
 Ἔργα τ' ἐπίσασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐθλαῖς,
 Κέρδεά θ', οἳ οὐπω τιν' αἰκούμεν οὐδὲ παλαιῶν,
 Τάων, αἱ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμίδες Ἀχαιαί,
 120 Τυρώ τ', Ἀλκμήνῃ τε, εὐπλόκαμός τε Μυκῆνῃ
 Τάων οὗτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
 Ἦδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησεν.
 Τόφρα γὰρ οὖν βίοτον τε τεῶν καὶ κτήματ' ἔδονται,

- Som bon i detta beslut frambärdar, det benne i sinnet
 125 Gudarne lagt; kanbända det gör stor åra åt benne
 Sjelf, men dig i ditt gods stor minskning förvisso det blifver.
 Vi ej begifva oss hem ej annorstädes vi bortgå,
 Förrn bon äktat ibland Achaierna den som bon tycker.
 Honom Telemachos då den förståndige svarte och sade:
 130 Ej, Antinoos böfs det med våld att drifva ur buset
 Den mig födt, samt fostrat; i fremmande land må min fader
 Dött eller lefva, ty svårt mig blir det att mycket betala
 Till Ikarios åter, om sjelf min mor jag förviser.
 Ondt skall jag lida utaf des fader och annat en gudom
 135 Sänder enär min mor till de stygga Erinnyer beder,
 Vandrande bån, och förargelse skall bos alla emot mig
 Uppstå; ja, ej nånsin ditt tal jag benne bebadar.

- Ὅφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον, ὅτινα οἱ νῦν
 125 Ἐν σῆθεσσι τιθεῖσι θεοὶ μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
 Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοὶ γε ποδὴν πολέος βιότοιο.
 Ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πη ἀλλή,
 Πρὶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν, ᾧ κ' ἐθέλησιν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 130 Ἀντίνο', οὕτως ἐσὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι,
 Ἥ μ' ἔτεχ', ἦ μ' ἔθρεψε πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
 Ζῶει ὅγ', ἦ τέθνηκε κακὸν δέ, με πόλλ' ἀποτίνειν
 Ἰκαρίῳ, αἶκ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
 Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
 135 Δώσει· ἐπεὶ μήτηρ συγεραῖς ἀρήσεται Ἑρινύς,
 Οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνδρώπων
 Ἔσσεται· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνέψω.

- Men om I sjelfve också förtrytelse kännen i själen,
 Gån då er våg ur mitt bus, samt söken hos andra att gästa,
 140 Åten ert eget gods, i vexlande lag hos hvarannan!
 Dock om detta er syns mer önskansvärdigt ocb bättre
 Vara, att strafflöst så förstöra en endes besittning,
 Plundr n! men jag anropar med bön ståds varande gudar,
 Ocb om engång Zeus unnar oss dessa förbrytelser lämnas,
 145 Strafflöst torden I då väl dö hvarenda i huset.
 Så nu Telemachos. Strax två örnar den dundrande gud Zeus
 Skickade flygande neder ifrån bergstoppen, den böga.
 Desse begge en flund framsvåfvade, förda af vinden,
 Nära den ena den andra på vidt utspärrade vingar;
 150 Då midtöfver de voro den mångspråksamma församling,
 Flögo de kring i en ring samt slogo med vingarne häftigt,

- Ἑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νευσιζέται αὐτῶν,
 Ἐξίτ' μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 140 Ἵμά κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
 Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἄμεινον
 Ἑμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντι νήποιον ὀλέσσαι,
 Κεῖρετ' ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἔοντας,
 Αἴκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι
 145 Νήπαινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοδεν ἄλοιδε.
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ εὐρύσπαι Ζεὺς
 Ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προσέηκε πέτεσθαι.
 Τῷ δ' ἕως μὲν εἴ ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
 Πλησίω ἀλλήλοισι, τιτανομένα πτερύγεσσι
 150 Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην,
 Ἐνδ' ἐπιδιηθέντε τνωξάσθην πτερὰ πολλὰ,

- Sågo på allas busfunden ned och bebådade döden;
 Och då med klorna de busfouna slitit och balsarna sönder,
 Drogo åt böger de bån emellan staden och busen.
- 155 Alla betogos af bårnad, enår de foglarna sågo,
 Och i sin själ de begrundade det, som komme att bända.
 Då Halitberfes, den äldrige man, tog ordet ibland dem,
 Mastors son; han ensam ibland jemnåriga kunde
 Dömma om foglar bäst. samt gudaorakel förkunna.
- 160 Han välvillig och klok så talade till dem och sade:
 Hören mig nu, Itbakenser, elqvad jag månne er säga!
 Mest jag ämnar ändock till friarne vända min talan;
 Ty dem väntar en stor olycka; ej mera Odysseus
 Långe skall dröja från vännernas krets, han är nära nu redan
- 165 Någonståds, och bereder åt dem förderfvet och döden

- Ἔς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοι δ' ἔλεθρον
 Δρυψαμένοι δ' ὀνύχεσσι παρειὰς, ἀμφὶ τε δειράς,
 Δεξιῶ ἦζαν διὰ τ' οἴκια καὶ πόλιν αὐτῶν.
- 155 Θάμβησαν δ' ὀρεΐδας, ἐπεὶ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Ὀρμηγαν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρος Ἀλιδέρης,
 Μασορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὀμηλικὴν ἐκέκατο,
 Ὀρεΐδας γνῶναι, καὶ ἐναΐτιμα μυθήσασθαι
- 160 Ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε
 Κέλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κεν εἴπω
 Μνηστῆρσιν δὲ μάλισα πιφανυρόμενος τάδε εἶρω·
 Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλινδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσειται, ἀλλὰ που ἦδη
- 165 Ἐγγὺς ἔων, τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει

- Alla, och ondt skall drabba också många andra ibland oss,
 Som på det vestliga Ithaka bo; ty må med det första
 Vi påtänka att bejda dem ren och må de sig självs
 Hejda, ty det skall lända dem snart till synnerlig båtstad.
- 170 Oför aren ej spår jag nu så; men väl förfaren,
 Ty jag menar att allt snart är fullbordadt på denne,
 Såsom åt honom jag sad. då till Ilion resie på Skeppen
 Argos' folk och med dem mångrådige hjälten Odysseus:
 Sedan han ondt utstätt samt alla kamrater förlorat,
- 175 "Skall han af ingen känd omsider på tjugunde året
 Återkomma." Och nu det allt fullbordadt ju vinner.
 Honom Eurymachos, Polybos' son, gensvarar och sade:
 Gamle din spådomskonst må du öfva der hemma hos barnen!
 Gående härnäst, att desse en dag ej lida det ondt är.

- Πάντεσσιν· πόλεισιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσαι,
 Οἳ νεμόμεθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἄλλα πολὺ πρὶν
 Φραζώμεθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· ἥδ' ἐκ αὐτοῖ
 Πανέθεν· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωϊόν ἐστιν.
- 170 Οὐ γὰρ ἀπειρητός μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
 Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημι τελευτηθῆναι ἅπαντα,
 Ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἐταίρους.
- 175 Ἄγνωστον πάντεσσιν, ἑκοσῶ ἐνιαυτῶ
 Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἤδδ'·
 Ὡ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσι,
 Οἴκαδ' ἰὼν, μήπου τι κακὸν πάχῳσιν ὀπίσσω.

- 180 Mycket bättre än du spår jag buad detta beträffar.
 Många foglar förvisso det ges, som flyga inunder
 Solen, ej alla likväl sin betydelse hafva; Odysseus
 Dog långt borta, o måtte du ock tillika med bonom
 Dött! då skulle du icke såbär spådomar förkunna.
- 185 Ej den vrede Telemachos då pådrifva du skulle,
 Våntande åt ditt bus en gåfva, i fall att han gifver.
 Men jag säger dig det, fullbordadt det äfven skall blifva,
 Du som känner båd gammalt och nytt, om den yngretill ären
 Du med öfvertalande ord uppretar till vrede,
- 190 Honom själf för det första det skall mer menligt blifva,
 Och han ändock ej förmår uträtta det minsta mot desse;
 Sen pålågga vi dig, o gubbe, ett straff, som i själen
 När du det utstår, smärtar dig, svår skall blifva din plåga.

- 180 Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
 Ὅρνιθες δὲ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγᾶς ἡελίου
 Φοιτῶσ' οὐδὲ τε πάντες ἐναΐσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὦλετο τῇλ' ὥς καὶ σὺ καταφθίδαι σὺν ἐκείνῳ
 Ὀφελές· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγορεύεις,
- 185 Οὐδὲ κε Τηλέμαχον κεχελωμένον ἄδ' ἀνιείης,
 Σῶ οἴῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴκε πόρῃσιν
 Ἄλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Αἴκε νεώτεροι ἄνδρες, παλαιά τε πολλά τε εἰδᾶς,
 Παρφαίμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
- 190 Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέεσθον ἔσται,
 Πρῆξαι δ' ἔμπης αὐτὶ δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·
 Σοὶ δὲ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
 Τῶν ἀρχαῶν χαλεπὸν δέ τοι ἔσσειται ἄλγος.

- Men framförallt jag Telemachos vill meddela det rådet,
 195 Att han befäller sin mor gå åter till fädernehuset;
 Der de bröllop hålla och der utstyra en hemgift
 Rikelig, sådan det böfs att gifva den älskade dottren,
 Ty desförinnan, jag tror, afflå ej Achaernas söner
 Från frieriets besvär; förty allsingen vi frukte,
 200 Icke Telemachos, vore han än mågordig så mycket,
 Icke vi akte uppå, hvad helst, o gubbe, du äfven
 Fruktlöst spår, förbatelig blott des mer för oss alla.
 Snöpligt framdeles än skall godset förtäras och aldrig
 Blifva sådant det var, så länge Achaerna måste
 205 Vänta på bröllop, men vi afvaktande dagar på dagar
 Täfle för hennes bebag, samt gå ej att fria till andra
 Quinnor, hvilka det egnar en hvar bland oss att begära.

- Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς,
 195 Μητέρα ἢν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι
 Οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, καὶ ἀργυρέουσιν ἔδνα
 Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι ὁῖομαι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Μνηστῆρος ἀργαλέης· ἐπεὶ οὕτω δειδιμένον ἔμπης,
 200 Οὐτ' οὔν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον εἶντα·
 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἦν σὺ, γεραιᾷ,
 Μύθεαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἴσα
 ἔσεται, ὅφρα κεν ἦγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
 205 Ὅν γάμον ἡμεῖς δ' αὖ, ποτιδέγμενοι ἡματα πάντα,
 Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἔρχόμεθ', ἃς ἐπιεμὲς ὀπυιέμεν ἐξ ἑκάστῳ.

V. 60, 61. — — — *ach! und hinfort auch*
Werden wir hilflos sein, und niemals tapferkeit üben.

Voss

Locus hic haud facilis eis est ad intelligendum, qui non penderint rite, esse totum Telemachi sermonem eo in prius factum consilio, ut Ithacensium moveretur tandem animus, studiumque expergeret auxiliatrices sibi, contra superbiam procorum, porrigendi manus. Hinc vehementissime erravit D:^a DACIER, "il m'a paru — inquiens — qu'on a toujours mal expliqué ce vers (61). Car on la expliqué, "& je suis encore foible." Mais ce n'est point du tout là le sens. C'est une parenthese. Après que Telemaque a dit, & que je ne suis pas encore en âge de m'y opposer, il ajoute par une espece d'inspiration, mais il viendra un jour que je leur paraitrai terrible. *Λευγαλεος* signifie foible, exposé aux injures, mais il signifie aussi terrible, pernicieux; & il est ici dans cette dernière signification; le mot *επειτα* seul le prouve."

V. 72. *Stiftat, sientlig, ett ondt bland skönt fotprydda Achaier.*
Ευκνημιδες Αχαιοι, "Fotharnestprydda Achaier," mox vero, quam & usque retinuit versionem, "*Vadombrynjade Greker,*" TRANER. Alii aliter. Voss: "*die hellumschienten Achaier,*" euphoniae quam veritati convenientius.

V. 100. Verbum quidem verbo, ut fidi certe esset interpretis, hic non valuimus dare, nec vero ipsi quid detraximus sensui.

— — — — — *wenn dereinst ihn*
Schrecklich die stund' ergreift des lang hinsireckenden todes.
 Voss.

V. 120. De tribus, prudentiae summæ artisque, Achæis matronis, SCHOL. afferimus verba: *Τυρω Σαλμωνεως θυγατηρ, εσχε δε εκ Ποσειδωνος Νηλεα και Πελειαν. Αλκμηνη Ηλεκτρο-*

ωνος *Θυγατρε. Μοκηνη' Ιναχου Θυγατρε.* Prius nominatas
noster, factio in Orci ædibus earum,

Ὅσσαι ἀριστην ἀλοχοί εσαν ἡδε *Θυγατρες*
cum Ulixæ tristi colloquio, Rhaps. XI, ulterius laudat.

V. 132, 133. *Dött eller lesua, ty svårt mig blir det att mycket
betala*

Till Ikarios åter, om sjelf min mor jag förviser.

Hæc utique verissima videtur loci intelligentia; quamquam
nonnulli veterum *σμικρολογίας αιτιαμα τῷ Τηλεμαχῷ*, opes
suas plus justo amanti, in eodem latere existimantes, ob eam
rem, EUSTATHIO teste, *θελουσιν τίζειν τελειαν ἐν τῷ, πολλ' απο-
τινεν καὶ νοουσιν αὐτο οὐκ ἐπὶ χρημάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῆς Θεοδεν
ποινης* — *Ἰνα λεγῇ, ὅτι κακὸν δε με πολλ' αποτινεν, ὁ ἐστὶ
Θεοδεν ποινηλατῆσαι, εἰαν αὐτὸς ἔκων τῷ Ικαρίῳ ἀποπεμφῶ
ἀκουσαν τὴν μητέρα.*

How to Icarious in the bridal hour

Shall I, by waste undone, refund the dow'r. POPE.

V. 135. *Εριννυες καταχθονιοι δαίμονες, τιμωρητικοὶ τῶν
πατρικῶν ἀσεβημάτων ὧν τὰ ὀνόματα Ἀλκτώ, Τισιφῶνη, Με-
γαιρα.* Fædissimam earundem teterrimamque qui vult origi-
nem cognoscere, HESIODI visat *Theogon.* v. 176 sqq. De
Oedipode, parricida isto, matrisque suæ marito, hæc habet
HOMERUS:

— — τῷ δ' ἀλγεα καλλιπ' ὀπισσω
Πολλὰ καλ', ὅσσα τε μητρος Εριννυες ἐκτελεουσιν

Od. XI, 278 sq.

V. 139 — 145. Sunt hi versus, ut in HOMERO & Epi-
cis sæpe occurrit, ad verbum e prima repetiti Rhapsodia; quod
vero aliter aliquanto svehice jam sunt ac olim dati, incuriæ
nolimus nostræ tribui, sed diligentia potius.

"Nam neque chorda sonum reddit, quem vult manus & mens; — —
Nec semper feriet quodcunque minabitur arcus."

HORAT. *A. P.* v. 348, 350.